

На 15-ий юни 1341 г. Андроникъ III умира, като остава малолѣтния си синъ Иоанъ V Палеологъ. Висшиятъ до тогава византийски domestikъ Иванъ Кантакузинъ, авторъ на прочутата хроника за тоя вѣкъ, замисля да използва случая и вземе короната, отъ кждѣто се пораждатъ нови борби за да ускорятъ вървежа и на безъ туй вече върлющитѣ въ приморска Тракия турци. Тъкмо въ туй врѣме Михайловия синъ Шишманъ II и претендентъ на българския прѣстолъ намира прибѣжище въ Ц-дъ. Александръ праща посланници въ Ц-дъ за да му прѣдадатъ Шишмана II, очевидно за да го погуби, но византийцитѣ, водени отъ плана да раздухватъ междусобицитѣ въ България, освѣнъ че не се съгласили на Александровото искание, но го заплашили, че ще пратятъ Шишманъ II въ България прѣзъ Дунава съ византийска флота и турска войска. (Подробноститѣ въ прѣговоритѣ на Александра съ Рагуза и Византия по прѣдаването на претендента Шишманъ II сж извънредно интересни и сж отличенъ приносъ къмъ сръдновековното развитие на международното право въ свѣзка съ въпроса за екстрадицията). Александъръ, раздраженъ отъ отказа и заплашването, начело войска потегля отъ Търново за срѣщу Византия и идва въ Сливенъ, дѣто спрѣлъ на лагеръ съ планъ за по-нататъшни дѣйствия. Кантакузинъ, тогава на-стойникъ на Палеолога и консортъ на империята, се намиралъ въ Демотика, а отъ тамъ потегля за Одринъ, дѣто и се научва, че Александъръ билъ въ Сливенъ, който „градъ билъ подъ негово владичество и близо до българскитѣ граници“: *ἔπειτα ποδόμενος, ὡς ὁ τῶν μουσῶν βασιλεὺς Ἀλέξανδρος στρατιὰν ἔχων, ἐστρατοπέδευσεν ἐν Στίλβνου Μουσῶν ὑπὲρ πόλει ἐν μεθορίῳ ἡγεμονίας ὠκισμένη* и т. н. Това е било въ 1341 г. Кантакузинъ пише Сливенъ съ сжщата ортография на Пахимеръ (*Στίλβνος*). (Ср. латинския текстъ: *Deinde resciscens Moesorum regem Alexandrum apud Stilbnum oppidum Moesis subiectum in confinibus castra habere* II 69-70). Нека забѣлѣжимъ още, че както Пахимеръ, тѣй и Кантакузинъ, пишатъ, че Сливенъ билъ градъ (*πόλις*, *oppida*), а не градецъ (*castrum*, *arces*). Както ще се види отъ слѣдното, Александъръ е билъ на лагеръ въ Сливенъ доста дълго врѣме, но днесъ всѣкакъвъ споменъ отъ това е заличенъ. Той е миналъ прѣзъ Демиръ-